

4. Німецько-український агрополітичний діалог. Огляд аграрної політики. «Органічне сільське господарство в Україні: законодавство та перспективи» [Електронний ресурс] / Євген Милованов – Режим доступу: http://apd-ukraine.de/images/APD_AFPR_04_2015_ukr.pdf

5. Дудар Т.Г. Розвиток органічного агровиробництва як основа забезпечення якості і безпечності сільськогосподарської продукції в Україні / Т.Г. Дудар, О.Т. Дудар // Наук. вісн. Мукачівського держ. ун-ту – 2014.

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ОДНА З УМОВ ЙОГО ПРИБУТКОВОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ

**ГАЦЕНКО Н.Ю., СТУДЕНТКА*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Підвищення конкуренції між виробниками, зменшення життєвого циклу товарів при підвищенні вимог до їхньої якості, загальна нестабільність економічних, технологічних, політико-правових і соціальних факторів приводять до того, що структурно стійкі організаційні системи не в змозі вчасно адаптувати завдання й процеси, що відбуваються на підприємстві, до сформованих умов, і таким чином, виявляються неефективними й нежиттєздатними [3].

Втім, вдосконалення системи і методів управління - одна з найбільш важливих умов забезпечення життєдіяльності підприємства і його прибуткового функціонування. Ринкові відносини впливають безпосередньо на структуру управління підприємством. При вірному виборі організаційної структури управління підприємством, її ефективній побудові, підприємство має можливість забезпечити максимальну прибутковість за рахунок підвищення продуктивності виробництва. Від оперативності, економічності та надійності управління залежить можливість підприємства вижити в умовах ринку.

Найважливішим з елементів середовища підприємства є організаційна структура підприємства. Вона здійснює безпосередній вплив на реалізацію стратегії підприємства. За допомогою організаційної структури відбувається: розподіл завдань по відділам і підрозділам підприємства; компетентність відділів та підрозділів у вирішенні певних проблем; загальна взаємодія відділів та підрозділів.

* Науковий керівник – Смігунова О.В., к.е.н, доцент

Відомо, що успіх роботи підприємства полягає у чіткості взаємодії структурних підрозділів в рамках організаційної структури підприємства. Тому, вважаємо, дуже важливо налагодити тісну співпрацю структур підприємства, підтримувати командний дух між співробітниками та керівниками, що в цілому буде сприяти успіху в роботі підприємства.

Організаційна структура управління забезпечує стабільність, стійкість управлінської системи, дякуючи чому вона зберігає свої властивості при зміні зовнішніх або внутрішніх умов. Організаційна структура управління відображає відносини, що об'єктивно складаються у межах даної виробничої системи [2,4].

Крім того, організаційна структура управління – це одночасно спосіб і форма об'єднання людей для здійснення загальних для них виробничих і управлінських цілей. Вона допомагає працівникам усвідомити своє місце в організації, дякуючи чому вони можуть ефективніше виконувати поставлені перед ними завдання. В сучасній літературі організаційна структура управління визначається, як формальні правила, що розробляються менеджерами для [2,5,6]:

- 1) поділу праці та розподілу офіційних обов'язків серед окремих співробітників та служб;
- 2) визначення сфери контролю керівників та підпорядкованості в організації;
- 3) координації всіх функцій, щоб організація могла функціонувати як єдине ціле.

Для забезпечення нормального функціонування організаційних структур управління необхідне її правильне і раціональне проектування. Процес проектування оргструктур управління підприємством є синтезом взаємопов'язаних структуроутворюючих елементів, функціонування яких покликане забезпечити досягнення поставленої мети. Багато авторів сходяться на думці, що головним у цьому процесі є знаходження способів зв'язку елементів і їх взаємодії.

Форми, методики і засоби удосконалення управлінських структур багатогранні. В цілому їх можна звести до декількох напрямків [1,4,5,6]:

1. Вдосконалення структур за рахунок внутрішніх спрощень (децентралізація управління, делегування повноважень на більш низькі рівні менеджменту).
2. Заміна структур механістичного типу на адаптивні.
3. Інтегрування (створення) різноманітних форм органічних структур всередині ієрархічної структури (створення

венчурних, інноваційних відділів, бізнес-центрів, бригадних структур, експертних груп).

4. Створення конгломератів (відділи одного підприємства створюються за різним ознакам, наприклад, в одному використовується функціональна структура, в іншому – дивізіональна по територіальному принципу, в третьому – матрична і т. д. або шляхом злиття підприємств).

5. Формування структур майбутнього – модульних і атомістичних організацій.

Будь-яку перебудову структури управління необхідно оцінювати передусім з точки зору досягнення поставленою перед нею мети. В умовах стабільного становища економіки, яка розвивається, удосконалення направлене найчастіше на те, щоб шляхом вдосконалення системи управління підвищити ефективність роботи організації, і при цьому головними факторами поліпшення є зростання продуктивності праці, прискорення технічного розвитку, кооперація в прийнятті і реалізації управлінських рішень і т.п. В кризовий період зміни в структурах управління спрямовані на створення умов для виживання організації за рахунок більш раціонального використання ресурсів, зниження витрат і більш глибокого пристосування до умов зовнішнього середовища. В незалежності від причин, що викликають перебудову, вона обов'язково має на меті розширення повноважень на нижчих рівнях ієрархії управління і підвищення виробничо-господарської самостійності підрозділів, що входять у склад організації.

Література.

1. Амитан В.Н. Экономическая безопасность: концепция и основные модели / В.Н. Амитан // Экономическая кибернетика. – 2014. – № 3-4. – С. 13-20.

2. Бондарчук Л.В., Удосконалення організаційної структури підприємства в системі ефективного менеджменту персоналу/ Л.В. Бондарчук. – Вісник Хмельницького національного університету// – 2009. – № 1. – 47 с.

3. Дудник О.В. Розвиток економічного потенціалу аграрних підприємств як складова управління їх конкурентоспроможністю [Електронний ресурс] / О.В. Дудник, О.В. Смігунова, В.Г. Краля // Інфраструктура ринку. – 2017 – № 6. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.market-infr.od.ua/uk/6-2017>.

4. Купайгородський Е. Законодавчі рифи іноземного інвестування / Купайгородський // Урядовий кур'єр. – 2009. – №2. – С. 22-26.

5. Лепейко Т.І. Методичний підхід до побудови моделі функціонування та розвитку підприємства / Т.І. Лепейко, О.В. Мазоренко // Ліберманівські читання – 2010: економічна спадщина та сучасні проблеми: Монографія / За заг. ред. В.С. Пономаренка, М.О. Кизима, О.Г. Зимн. – Х. : ВД «ІНЖЕК», 2010. – С. 293-308.

6. Смігунова О.В. Феномен організаційної структури організації аграрного профілю як елемента внутрішнього середовища організації / О.В. Смігунова // Матеріали V міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції [«Ринкова трансформація економіки: стан, проблеми, перспективи»]. – Харків, ХНТУСХ, 2014. – С. 99-102.

ИННОВАЦИОННАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ПРЕДПРИЯТИЙ АПК КАК ФАКТОР ОБЕСПЕЧЕНИЯ ИХ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ

***ГЕРАСИМЕЦ А.С., СТУДЕНТ*,
УЧРЕЖДЕНИЕ ОБРАЗОВАНИЯ «БЕЛОРУССКИЙ
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ АГРАРНЫЙ ТЕХНИЧЕСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ»***

Для агропромышленного комплекса устойчивое производство имеет огромное значение, что определяется спецификой самого сельскохозяйственного производства:

– неконтролируемые человеком условия производства, в силу чего оно является более неустойчивым по сравнению с другими отраслями народного хозяйства;

– значительная часть произведенной в сельском хозяйстве продукции, минуя рыночные отношения, используется в новом процессе производства;

– основная масса производимой сельскохозяйственной продукции не подлежит длительному хранению и не может накапливаться в запасах;

– сроки производственных процессов для получения продукции обусловлены биологическими сроками роста растений, животных и птицы;

– уровень производства продукции существенно зависит от природных и климатических условий производства и др.

* *Научный руководитель – Лукашевич А.В., ст. преподаватель*